

Створити власний NFT і спробувати його продати може кожен – для цього є платформи-маркетплейси такі як Rarible, OpenSea або Nifty Gateway. Зараз під виглядом NFT продаються ілюстрації, анімації, музика, ігрові елементи для комп'ютерних ігор і навіть земельні ділянки з віртуального всесвіту Decentraland. Основною складністю для того хто створює NFT-продукти є знайти покупця. Найбільшим попитом користуються NFT, що були створені відомими особистостями, лідерами думок та популярними виконавцями. Наприклад, діджей 3LAU став першим музикантом, який токенизував власний альбом і продав його обмеженим тиражом вартістю 11,6 млн. доларів.

Популярність NFT-токенів з кожним місяцем лише зростає, так у лютому 2021 року загальна сума транзакцій перевищила 340 млн. доларів. Це більше, ніж за увесь попередній рік, коли обсяг торгів сягав 250 млн. доларів. Перспективи NFT є надзвичайно великими у сфері контролю та захисту авторських прав та прав власності, і не лише в мережі Інтернет. Оскільки NFT вміщує в собі чимало функцій, зокрема слугує надійним підтвердженням справжності якогось активу і унеможливує махінації та підробки.

Ми є свідками формування нового тренду в цифровому світі, на який варто звернути увагу, адже зараз створюється новий спосіб сприйняття та обміну цінностями в Інтернеті.

Перелік використаних джерел:

1. Савченко Г. NFT. Навіщо люди платять мільйони за мему і гіфки з котами. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-56349935>
2. Колумніст The New York Times продав скріншот своєї колонки як NFT за 560 тисяч доларів URL: <https://www.epravda.com.ua/news/2021/03/26/672343/>

Дем'янюк Ольга

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

«ЗЕЛЕНІ» ІНВЕСТИЦІЇ В ГЛОБАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Стан довкілля, кліматичні зміни, обмеженість ресурсів вимагають зменшення навантаження на навколишнє середовище за одночасного підвищення рівня життя і добробуту населення, зокрема через скорочення споживання ресурсів чи заміни їх іншими видами матеріалів, пошуку альтернативних джерел енергії, впровадження новітніх безвідходних технологій тощо. Відповідно до цих тенденцій відбувається переорієнтація світової економіки в напрямі сталого розвитку, що передбачає досягнення збалансованості між економічними, соціальними та екологічними складовими розвитку людства при забезпеченні процвітання для нинішнього і майбутніх поколінь. Така переорієнтація проявляється в екологізації виробничих процесів, створенні низьковуглецевої та кліматично стійкої інфраструктури, розвитку

відновлюваної енергетики, і характеризується значними первинними витратами, що вимагає значних інвестицій, які визначають як «зелені».

В міжнародній спільноті «зеленими» вважаються інвестиції, кінцевим результатом яких є зменшення викидів парникових газів та забруднюючих речовин у повітря, без істотного скорочення рівня виробництва та споживання неенергетичних товарів [1]. У вітчизняній науці, «зелені» інвестиції – це підприємницький капітал (матеріальні, інтелектуальні, сировинні ресурси, основні засоби виробництва та технології), який спрямовується у будівництво об'єкта або виробництво товару/послуги/технології, кінцевою метою яких є здійснення позитивного впливу на довкілля (зменшення рівня забруднення) з одночасним відновленням чи підтримкою рівня природного капіталу». [2, 85].

«Зелені» інвестиції з економічної точки зору, сприяють зниженню рівня енергоємності ВВП, підвищують ефективність виробництва товарів і послуг; з соціальної – підвищують рівень доходів та життя населення, збільшують кількість робочих місць; з екологічної – сприяють зниженню антропогенного навантаження на довкілля, уповільнюють інтенсивність викидів парникових газів, підвищують якість ресурсоспоживання; а з політичної – мінімізують (а в деяких випадках нівелюють) залежність країни від закупівель енергоносіїв за кордоном [2, 143].

Отже, «зелені» інвестиції мають значний потенціал для сталого розвитку суспільства, але для його використання вимагають ефективного механізму їх фінансування.

Джерелами фінансування «зелених», як і будь-яких інших, інвестицій є власні, позикові, залучені кошти, іноземні інвестиції, бюджетні кошти, гранти тощо. Найбільш поширеними у світі, джерелами формування інвестиційних ресурсів у цьому напрямку є:

- пільгове кредитування: «зелених» проектів з переробки і вторинного використання відходів, енергоефективних та екологічно чистих технологій, розвитку відновлювальних джерел енергії тощо;
- «зелені» облігації;
- кредитні гарантії, що використовуються при фінансуванні «зелених» проектів;
- державне (міжнародне) фінансування за допомогою грантів, субсидій та екологічних програм;
- використання фіскальних стимулів (пільгове оподаткування або введення «зелених» податків на види діяльності, які завдають шкоди довкіллю).

Крім того, успішність залучення «зелених» інвестицій у економіку залежить від співпраці міжнародних екологічних та фінансових інституцій, інвесторів та урядів країн, узгодження та гармонізації їхньої інвестиційної політики, а також формування державно-приватного партнерства та активної підтримки громадськості в країні

В сучасних умовах обмеженості ресурсів (природних, бюджетних) та екологічної кризи відбувається екологізація традиційної економіки через

залучення інвестицій в розвиток «зелених» галузей, розробку ефективних проектів із застосування альтернативних джерел енергії та пошук нових інноваційних технологій безвідходного виробництва, що вимагає зміни державної економічної політики в напрямку «озеленення» та впровадження системи взаємопов'язаних заходів, що орієнтовані на розвиток технологій, процесів та видів економічної діяльності, пов'язаних з виробництвом, розподілом і споживанням товарів і послуг, які є ощадливими для навколишнього середовища, безпечними для людини та ефективними для економіки.

Перелік використаних джерел:

1. Eyraud L., Wane A., Zhang C., Clements B. Who's Going Green and Why? Trends and Determinants of Green Investment. – IMF Working Paper, WP/11/296. URL: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2011/wp11296.pdf> (дата звернення: 17.03.2021)

2. «Зелені» інвестиції у сталому розвитку: світовий досвід та український контекст: аналітична доповідь, Центр Разумкова, К.: Видавництво «Заповіт», 2019. 316 с. URL: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2019_ZELEN_INVEST.pdf (дата звернення: 20.03.2021)

Ігнатівська Олена, Сохацький Олександр
Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

НОВІТНЯ СИСТЕМА КРИПТОВАЛЮТИ NFT: ПЕРСПЕКТИВИ 2021 РОКУ

Цінність предметів уже давно вийшла за рамки фізичного світу. В комп'ютерних та мобільних іграх продаються «скіни» героїв, зброї, автомобілів та різноманітної техніки. Дані речі існують тільки у віртуальному світі, практично не маючи втілення у реальному світі, за виключенням витрат коштів на них. На сьогоднішній день дана тенденція дійшла до художнього мистецтва, яке і без цього досить гнучко ставилось під умови даного світу, його новітніх трендів і моди.

Певний період часу існувала можливість заробляти кошти на віртуальних площадках за допомогою NFT (non – fungible token або ж невзаємозамінний токен). Дані технологія дає можливість закріпити за собою власність певного цифрового предмету.

В свою чергу це може бути:

1. Ігрові предмети;
2. Ігрові персонажі;
3. Предмети мистецтва;
4. Цифрове мистецтво.